

Lovforslaget bevarer 5-kroners-bidraget, og det hæver minimumsgarantien så lidt, det næsten kan lade sig gøre, nemlig fra 200.000 kr. til 300.000 kr. Men med stigende omsætning skal garantien nu som noget nyt stige op til 30 mio. kr. Det er den egentlige økonomiske nyskabelse i forslaget, og det er vores opfattelse, at den ret ensidigt straffer de lidt større rejsearrangører. Og netop i dette forhold synes vi, der er noget barokt, i og med at det jo ikke har været i disse rækker af rejsearrangører, at vi har set problemerne i branchen. Det er ikke her, man har fundet de brode kar, og det er ikke her, misbruget af Rejsegarantifonden har fundet sted. Derfor sætter vi spørgsmålstegn ved balancen, som regeringen har lagt i dette forslag.

Det er efter vores opfattelse også tvivlsomt, om der er lukket tilstrækkelig markant af for konkursrytteriet, hvor vi ser de samme personer starte op igen og igen og åbenlyst spekulere i de store forudindbetalinger. Men det må vi komme tilbage til og få belyst under udvalgsbehandlingen, og det er i hvert fald en af de ting, som vi finder meget væsentlige ved den nye lov.

I andre brancher behandler man betroede midler, som de her forudindbetalinger jo er, langt mere varsomt. Man har f.eks. en klientkonto i advokatvirksomheder, og det er vel også et spørgsmål, som bør stilles her, om der fortsat skal være fuldstændig frit slag over kundernes penge i rejsebranchen. Det er jo lige så betroede midler som i alle mulige andre brancher. Men vi mener, det er fint, man lægger op til, at Rejsegarantifonden nu må være mere aktiv, opsøgende og kontrollerende, for det kan være med til at forhindre, at nogle problemer opstår, og det kan tage nogle ting i opløbet, og det kan også være med til at analysere og få kortlagt den svindel, som tidligere er foregået, så man kan forhindre det i fremtiden. Så den del af forslaget er der meget fornuft i.

Men alt i alt må vi sige, at vi meget gerne vil være med til at få en god lov ud af det her, men vi håber, regeringen er åben for forslag og ændringer, sådan at balancen kan blive bedre og komme i orden og effekten af lovændringen kan blive optimal.

Så vi vil være meget aktive og konstruktive under udvalgsarbejdet, og så håber vi, regeringen er lydhør.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side anerkender vi, at regeringen har bestræbt sig på at undgå to farer. På den ene side skal man selvfølgelig undgå, at useriøse rejsearrangører ødelægger hele branchen, og på den anden side skal det fortsat være muligt at oprette virksomheder på dette område.

Om det så er lykkedes regeringen at ramme rigtigt, vil udvalgsarbejdet jo vise noget mere om. Foreløbig har vi set, at Forbrugerrådet har advaret mod udformningen af § 8 vedrørende særlig høje garantier for flyrejser, og vi er enige i denne betænkelighed.

Vores udgangspunkt for udvalgsarbejdet vil være, at vi vil forsøge at finde den rette balance mellem de to farer, som jeg startede med at nævne, og så håber vi at kunne finde en udformning, så vi kan stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Vi kan altså give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg blot sige, at Fremskridtspartiet også ser med velvilje på den revision af loven, som der i virkeligheden lægges op til.

Jeg kan være meget enig i, som det blev sagt fra De Konservatives side, at man skal lægge op til, at der er en vis form for selvansvarlighed ikke blot hos dem, der bestiller rejserne, men sandelig også hos rejseselskaberne. Det er betroede midler, rejseselskaberne sidder med, og der må ikke gives mulighed for at kunne svindle med dem og bare fjerne pengene, inden folk overhovedet kommer af sted. Det er selvfølgelig helt korrekt.

Men lad mig sige det så: Jeg er ikke sikker på, at hver eneste paragraf i dette lovforslag er de vises sten helt igennem, og derfor vil vi stille mange og gode spørgsmål i udvalget, men dog arbejde meget positivt frem mod en løsning.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal sige, at vi fra Enhedslistens side ser positivt på forslaget og herunder på de muligheder, der er for at forhindre folk i at blive ved med at stifte selskaber og lade dem gå ned. Vi mener sådan set, at forhindre folk i at starte den form for virksomhed med konkursrytteri er noget, vi burde bruge mere alment, end vi gør i øjeblikket. Det er vi positive over for.

Vi har den ene betænkelighed, at det alligevel bliver for svært for små virksomheder og fore-